

Lakivaliokunnan mietintö 5/1997 vp

Hallituksen esitys laiksi pakkokeinolain 5 a ja 6 luvun muuttamisesta

Eduskunta on 3 päivänä huhtikuuta 1997 lähettänyt lakivaliokuntaan valmistelevasti käsiteltäväksi otsikossa mainitun hallituksen esityksen 20/1997 vp.

Perustuslakivaliokunta on eduskunnan päätöksen mukaisesti antanut asiasta lausunnon (PeVL 7/1997 vp), joka on otettu tämän mietinnön liitteeksi.

Valiokunnassa ovat olleet kuultavina lainsäädäntöjohtaja Jan Törnqvist oikeusministeriöstä, ylikomisario Kimmo Markkula sisäasiainministeriöstä, kansliapäällikkö Klaus Helminen oikeuskanslerinvirastosta, käräjätuomari Kari Lappi Helsingin käräjäoikeudesta, kihlakunnan syyttäjä Malla Sunell Helsingin kihlakunnan syyttäjänvirastosta, apulaispäällikkö Markku Salminen ja rikoslaboratorion johtaja Kimmo Himberg keskusrikospoliisista, professori Raimo Lahti sekä lääketieteen ja kirurgian tohtori Kaisa Lalu.

Hallituksen esitys

Esityksessä ehdotetaan, että poliisin oikeutta saada tunnistamistietoja rikoksen asianomistajan käyttämästä teleliittymästä laajennettaisiin. Pakkokeinolain mukaan esitutkintaviranomaisella on oikeus saada tunnistamistietoja asianomistajan suostumuksella hänen hallussaan olevaan tai käyttämäänsä teleliittymään otetuista teleyhteyksistä vain siltä osin kuin se on tarpeen sellaisen rikoksen selvittämiseksi, joka kohdistuu yleiseen televerkkoon kytkettyyn automaattiseen tietojenkäsittelyjärjestelmään. Ehdotuksen mukaan tuomioistuimien voisi rikoksen asianomistajan suostumuksella myöntää poliisille luvan kohdistaa televalvontaa asianomistajan käyttämään teleliittymään eräiden törkeiden rikosten tutkinnassa. Teleliittymän haltijalle olisi varattava tilaisuus tulla kuulluksi lupa-asian käsittelyssä tuomioistuimessa.

Esityksessä ehdotetaan myös, että pakkokeinolakiin lisättäisiin DNA-tunnisteen määrittämistä ja tallettamista koskeva säännös. Esitutinnan aikana rikoksesta epäillystä henkilönkatsastuksessa otetusta näytteestä voidaan määrittää DNA-tunniste, jota voidaan käyttää rikoksen selvittämiseen. DNA-tunniste voitaisiin tallettaa poliisin henkilörekisteriin silloin, kun rikoksesta säädetty ankarin rangaistus on vähintään vuosi vankeutta. Lisäksi sille, joka on lainvoimaisesti tuomittu eräistä laissa luetelluista törkeistä rikoksista, voitaisiin tehdä henkilönkatsastus DNA-tunnisteen määrittämistä ja tallettamista varten, jollei DNA-tunnisteen määrittämisestä ole tehty jo esitutinnan aikana. Sellaista DNA-tunnistetta, joka sisältää tietoja rekisteröitävän henkilökohtaisista ominaisuuksista, kuten esimerkiksi henkilöllä mahdollisesti esiintyvistä perinnöllisistä sairauksista, ei saisi tallettaa poliisin henkilörekisteriin.

Ehdotettu laki on tarkoitettu tulemaan voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen, kun se on hyväksytty ja vahvistettu.

Valiokunnan kannanotot

Hallituksen esityksen perusteluista ilmenevistä syistä ja saamansa selvityksen perusteella valiokunta pitää esitystä asianmukaisena. Valiokunta puoltaa hallituksen esityksen hyväksymistä seuraavin *pakkokeinolakiehdotukseen* kohdistuvien yksityiskohtaisien huomautuksien ja muutosehdotuksien.

5 a luvun 6 §:n 2 momentti. Pykälän 2 momentissa säädetään telekuuntelua tai -valvontaa koskevan luvan käsittelemisestä tuomioistuimessa. Momenttiin ehdotetaan lisättäväksi säännös, jonka mukaan teleliittymän haltijalle on varattava tilaisuus tulla kuulluksi käsiteltäessä ehdotetun 5 a luvun 3 §:n 2 momentin mukaista lupaa.

Säännöksessä ei ole otettu huomioon sitä mahdollisuutta, että telediittymän haltija voi olla itse epäiltynä tutkittavasta rikoksesta, jolloin hänen kuulemisensa haittaisi rikoksen selvittämistä. Valiokunta ehdottaakin, että momenttiin lisätään säännös, jonka mukaan telediittymän haltijalle ei ole varattava tilaisuutta tulla kuulluksi, jos siihen on rikoksen esitutkintaan liittyviä perusteita.

6 luvun 5 §. Pykälän 1 momentissa säädetään näytteen ottamisesta DNA-tunnisteen määrittämiseksi rikoksen selvittämistä varten.

Valiokunta ehdottaa, että momentista poistetaan tarpeettomina sanat "kerätä ja", koska määritelty DNA-tunniste on ilman välivaiheita tallettavissa poliisin henkilörekisteriin. Lisäksi valiokunta ehdottaa kielellistä korjausta pykälän 2 momenttiin.

6 luvun 6 § (uusi). Perustuslakivaliokunta on lausunnossaan todennut, että henkilörekistereihin talletettujen tietojen säilytysajat kuuluvat hallitusmuodon 8 §:n 1 momentissa ilmaistun lailla säätämisen vaatimuksen piiriin. Perustuslakivaliokunnan lausunnon mukaan lakiehdotus voidaan käsitellä valtiopäiväjärjestyksen 66 §:ssä säädettyssä järjestyksessä, jos rekisteritietojen poistamisesta säädetään lain tasolla.

Lakivaliokunta ehdottaa, että pakkokeinolain 6 lukuun lisätään uusi 6 §, jossa säädetään DNA-tunnisteen poistamisesta poliisin henkilörekisteristä. Rikoksen selvittämistä varten määritelty ja talletettu DNA-tunniste on poistettava poliisin henkilörekisteristä vuoden kuluttua siitä, kun syyttäjä on ilmoittanut rekisterinpitäjälle, ettei tutkittu teko ollut rikos tai ettei rikoksesta ole näyttöä. Tieto on poistettava myös, kun

rekisteröityä vastaan nostettu syyte on lainvoimaisella tuomiolla hylätty tai rangaistus poistettu. DNA-tunniste, joka on otettu 5 §:n 2 momentissa luetelluista rikoksesta tuomitulta, on poistettava rekisteristä vuoden kuluessa siitä, kun rekisterinpitäjälle on ilmoitettu rangaistuksen poistamisesta. Tunnisteet on poistettava rekisteristä joka tapauksessa viimeistään vuoden kuluttua rekisteröidyn henkilön kuolemasta. Samanaikaisesti rekisteritunnisteen poistamisen kanssa on säilytetyt DNA-näytteet tuhottava.

Lisäksi perustuslakivaliokunta on lausunnossaan todennut, että on syytä selvittää, onko säännökset DNA-tunnisteen tallettamisesta sijoitettava poliisin henkilörekisterilakiin ja säännökset DNA-tunnisteen määrittämisestä pakkokeinolakiin. Lakivaliokunnan saaman selvityksen mukaan sisäasiainministeriö on asettanut työryhmän valmistelemaan hallituksen esitystä poliisin henkilörekisterilain muuttamiseksi ja esityksen pitäisi valmistua ensi syksyyn mennessä. Valiokunnan mielestä tämän esityksen valmistelun yhteydessä on tehtävä perustuslakivaliokunnan lausunnossa mainittu selvitys.

Voimaantulosäännös. Edellä 5 luvun 6 §:ään ehdotettu korjaus on tehtävä myös voimaantulosäännöksen 2 momenttiin.

Johtolause. Edellä 6 lukuun ehdotetun uuden pykälän johdosta myös johtolauseetta on tarkistettava.

Edellä lausutun perusteella lakivaliokunta kunnioittavasti ehdottaa,

että lakiehdotus hyväksyttäisiin näin kuuluvana:

Laki

pakkokeinolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 30 päivänä huhtikuuta 1987 annetun pakkokeinolain (450/1987) 5 a luvun 3 §:n 2 momentti ja 6 §:n 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 402/1995, sekä
lisätään lain 6 lukuun uusi 5 ja 6 § seuraavasti:

5 a luku

Telekuuntelu, televalvonta ja tekninen tarkkailu

3 §
 (Kuten HE)

6 §

Lupa-asian käsittely tuomioistuimessa

Pidättämiseen oikeutetun virkamiehen vaatimus on otettava tuomioistuimessa käsiteltäväksi viipymättä vaatimuksen tehneen virkamiehen tai hänen määräämänsä virkamiehen läsnä ollessa. Asia ratkaistaan kuulematta rikoksesta epäiltyä tai teleliittymän haltijaa. Käsiteltäessä 3 §:n 2 momentissa tarkoitettua asiaa teleliittymän haltijalle on kuitenkin varattava tilaisuus tulla kuulluksi, jollei siihen tutkinnallisista syistä ole estettä.

6 luku

Muut pakkokeinot

5 §

DNA-tunnisteiden määrittäminen ja tallettaminen

Rikoksesta epäillystä henkilönkatsastuksessa otetusta näytteestä saadaan määrittää DNA-tunniste rikoksen selvittämistä varten. Tällä tavalla otetusta näytteestä määritetty DNA-tunniste saadaan poliisilain (493/1995) 1 §:n 1 momentissa säädettyjen tehtävien suorittamiseksi (*poist.*) tallettaa poliisin henkilörekisteriin, jos rikoksesta säädetty ankarin rangaistus on vähintään vuosi vankeutta.

Henkilölle, jonka on lainvoimaisella tuomiolla (*poist.*) todettu syyllistyneen

1) väkisinmakaamiseen, vapautta loukkaavaan haureuteen, lapseen kohdistuvaan haureuteen, törkeään lapseen kohdistuvaan haureuteen tai lapsen viettelemiseen haureuteen,

2) tappoon, murhaan, surmaan, törkeään pahoinpitelyyn,

3) törkeään ryöstöön tai törkeään kiristykseen,

4) rikoslain 34 luvussa mainittuun rikokseen,

5) törkeään kiskontaan,

6) törkeään huumausainerikokseen tai

7) näiden rikosten rangaistavaksi säädettyyn yritykseen taikka avunantoon tai yllytykseen, saadaan tehdä henkilönkatsastus DNA-tunnisteen määrittämiseksi ja tallettamiseksi poliisin henkilörekisteriin, paitsi jos DNA-tunnisteen määrittäminen jo on tehty rikoksen esitutkinnassa tai DNA-tunnisteen määrittäminen muuten on tarpeellonta.

(3 ja 4 mom. kuten HE).

6 § (uusi)

DNA-tunnisteiden poistaminen poliisin henkilörekisteristä

Tämän luvun 5 §:n 1 momentin nojalla poliisin henkilörekisteriin talletettu DNA-tunniste poistetaan rekisteristä yhden vuoden kuluttua siitä, kun rekisterinpitäjä on saanut tiedon syyttäjän tekemästä päätöksestä, jonka mukaan asiassa ei ole kyseessä rikos tai näyttöä rikoksesta, taikka siitä, että rekisteröityä vastaan nostettu syyte on lainvoimaisella tuomiolla hylätty tai rangaistus poistettu. Mainitun pykälän 2 momentissa tarkoitettua DNA-tunnisteet poistetaan rekisteristä yhden vuoden kuluttua siitä, kun rekisterinpitäjä on saanut tiedon rangaistuksen poistamisesta. Jollei tunnistetta ole aikaisemmin poistettu, se poistetaan viimeistään vuoden kuluttua rekisteröidyn kuolemast. Säilytetyt näytteet tuhoetaan samalla kun niitä vastaavat DNA-tunnisteet poistetaan.

Voimaantulosäännös

(1 mom. kuten HE)

Henkilölle, jonka on ennen lain voimaantuloa (*poist.*) todettu lainvoimaisesti syyllistyneen 6 luvun 5 §:n 2 momentissa tarkoitettuun rikokseen, saadaan kuitenkin tehdä momentissa tar-

koitettu henkilökatsastus vain, jos hän rangaistuslaitoksessa suorittaa tuosta rikoksesta tuomittua rangaistusta tai on hoidettavana mielisairaalassa.

Helsingissä 15 päivänä toukokuuta 1997

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa puheenjohtaja Henrik Lax /r, varapuheenjohtaja Matti Vähänäkki /sd ja jäsenet Sulo Aittoniemi /kesk, Juhani Alaranta /kesk, Satu Hassi /vihr, Toimi Kankaanniemi

/skl, Juha Karpio /kok, Pekka Kuosmanen /kok, Kari Myllyniemi /kesk, Reino Ojala /sd, Pekka Saarnio /vas ja Jukka Tarkka /nuors sekä varajäsen Iivo Polvi /vas.

PERUSTUSLAKIVALIOKUNTA*Liite***Lausunto 7/1997 vp****Hallituksen esitys 20/1997 vp***Lakivaliokunnalle*

Eduskunta on lähettäessään 3 päivänä huhtikuuta 1997 hallituksen esityksen 20/1997 vp laiksi pakkokeinolain 5 a ja 6 luvun muuttamisesta lakivaliokuntaan valmistelevalle käsittelyä samalla määrännyt, että perustuslakivaliokunnan on annettava asiasta lausuntonsa lakivaliokunnalle.

Valiokunnassa ovat olleet kuultavina lainsäädäntöjohtaja Jan Törnqvist oikeusministeriöstä, laboratorionjohtaja Kimmo Himberg rikosteknisestä laboratorionjohtajasta, professori Antero Jyränki, professori Olli Mäenpää, professori Ilkka Saraviita ja professori Kaarlo Tuori.

Käsiteltyään asian valtiosääntöoikeudelliselta kannalta perustuslakivaliokunta esittää kunnioittaen seuraavaa.

Hallituksen esitys

Esityksessä ehdotetaan esitutkintaviranomaiselle oikeutta saada kohdistaa televalvontaa rikoksen asianomistajan teleliittymään. Pakkokeinolakiin ehdotetaan myös lisättäväksi säännökset DNA- eli deoksiribonukleiinihappotunnisteen määrittämisestä ja tallettamisesta.

Ehdotettu laki on tarkoitettu tulemaan voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen, kun se on hyväksytty ja vahvistettu.

Esityksen säätämisperusteluissa mainitaan, että esitutkintaviranomaisen oikeus saada tunnistamistietoja rikoksen asianomistajan teleliittymästä on merkityksellinen hallitusmuodon 8 §:ssä ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen 8 (2) artiklassa turvatun puhelinsalaisuuden suojan kannalta. Esitys ei kuitenkaan puutu puhelinsalaisuuden ydinalueeseen. Tunnistamistietojen saaminen edellyttäisi paitsi tuomioistuimen lupaa, myös asianomistajan suostumusta. Perusoikeuden rajoitukset säädettäisiin sekä yksilön että yhteiskunnan turvallisuutta vaarantavien rikosten tutkinnan tehostamiseksi, joten ne olisivat hallitusmuodon ja ihmisoikeussopimuksen asettamien edellytysten mukaisia.

Henkilönkatsastuksen tekeminen DNA-tunnisteen määrittämiseksi ja tallettamiseksi poliisin henkilörekisteriin merkitsee esityksen mukaan puuttumista hallitusmuodon 6 §:ssä turvattuun henkilökohtaisen koskemattomuuden suojaan. Ehdotuksen katsotaan kuitenkin merkitsevän käytännössä hyvin vähäistä puuttumista henkilön koskemattomuuteen, eikä kysymys ole puuttumisesta tämän perusoikeuden ydinalueeseen. Lisäksi näytteen ottamiselle asetettaisiin laissa tiukat edellytykset. Perusoikeuden rajoittaminen olisi painavan yhteiskunnallisen tarpeen vaatima. Verrattaessa rajoituksia tavoiteltuihin etuihin on rajoitusten katsottava olevan suhteellisuusperiaatteen mukaisia.

DNA-tunnisteen rekisteröintiä on arvioitava myös hallitusmuodon 8 §:n 1 momentissa turvattu yksityiselämän ja henkilötietojen suojan kannalta. Tunnistamiseen sovellettaisiin poliisin henkilörekisteristä annettua lakia ja asetusta, joissa ovat tarpeelliset rekisteröintiin liittyvät menettely- ja oikeusturvasäännökset. Poliisin henkilörekisteriin ei saisi tallettaa DNA-tunnistetta, joka sisältää tietoa rekisteröitävän henkilökohtaisista ominaisuuksista. Kun otetaan huomioon rekisteröinnin taustalla oleva tärkeä yhteiskunnallinen tarve ja näytteen ottamiselle asetetut tiukat edellytykset, ei ehdotus ole ongelmallinen hallitusmuodon 8 §:n kannalta.

Lakiehdotus voidaan hallituksen käsityksen mukaan käsitellä tavallisessa lainsäätämisyksityksessä.

Valiokunnan kannanotot*Televalvonta*

Lakiehdotuksen 5 a luvun 3 §:n 2 momentti on valtiosääntöoikeudellisesti merkityksellinen puhelun salaisuuden perustuslainsuojan vuoksi, koska puhelujen tunnistamistietojen luovuttamista koskevan kysymyksen on todettu tulevan arvioitavaksi hallitusmuodon 8 §:n 2 momentissa säädetyn luottamuksellisen viestin salaisuuden

kannalta (PeVL 47/1996 vp). Esitykseen sisältyy se jo voimassa olevasta laista aiheutuva valtio-sääntöoikeudellinen ongelma, että esitutkintaviranomaisen oikeus tunnistamistietojen saamiseen ei ole sidoksissa tiettyihin rikostyyppisiin. Kuitenkin hallitusmuodon 8 §:n 3 momentissa on vain tietyin perustein tehty sallitukseksi säätää lailla välttämättömiä rajoituksia luottamuksellisen viestin salaisuuteen, muun muassa yksilön tai yhteiskunnan turvallisuutta taikka kotirauhaa vaarantavien rikosten tutkinnassa.

Hallitusmuodon 8 §:n 2 momentissa säädetyn turvan pääasiallinen kohde on luottamuksellinen viesti. Puhelun tunnistamistiedot koskevat sinänsä luottamuksellista viestiä, mutta niiden paljastamisessa ei ole varsinaisesti kysymys itse viestin salaisuuden syrjäytymisestä. Kuten valiokunta ennen perusoikeusuudistuksen voimaantuloa asiaa luonnehti, poliisin oikeus saada tunnistamistietoja on puhelinsalaisuuden ydinsisältöön eli puhelun sisällön salaisuuden säilyttämiseen verrattuna vähäisempi kajoaminen (PeVL 3/1992 vp, ks. myös PeVL 8/1994 vp). Valiokunta pitääkin mahdollisena, että luottamuksellisen viestin salaisuutta koskevan perusoikeuden ydinsisällön ulkopuolelle jäävä tunnistamistietojen saamisoikeus ehdotettuun tapaan jää sitomatta tiettyihin rikostyyppisiin, etenkin kun sääntely kokonaisuutena täyttää perusoikeuksien rajoittamisen yleiset edellytykset, kuten vaatimukset sääntelyn tarkkarajaisuudesta ja sääntelyn taustalla olevan perusteen hyväksyttävyydestä. Valiokunta on antanut arvioinnissaan erityistä merkitystä sille, että tunnistamistietojen saaminen vaatisi aina tuomioistuimen luvan ja asianomistajan suostumuksen.

Ehdotuksen 5 a luku ei vaikuta lakiehdotuksen käsittelyjärjestykseen.

DNA-tunnisteet

Lakiehdotuksen 6 luvun 5 §:n säännöksiä näytteiden ottamisesta DNA-tunnisteiden määrittämiseksi ja DNA-tunnisteiden rekisteröinnistä on arvioitava hallitusmuodon 6 §:ssä säädetyn henkilökohtaisen koskemattomuuden ja 8 §:ssä säädetyn yksityiselämän suojan kannalta.

Tietynlaisesta rikoksesta epäillystä ja lainvoimaisella tuomiolla tietynlaiseen rikokseen syylistyneeksi todetusta henkilöstä henkilönkatsastuksessa otetusta näytteestä saataisiin määrittää DNA-tunniste. Hallitusmuodon 6 §:n 1 momentin perusteella jokaisella on oikeus muun muassa henkilökohtaiseen koskemattomuuteen. Pykä-

län 3 momentin mukaan henkilökohtaiseen koskemattomuuteen ei saa puuttua mielivaltaisesti eikä ilman laissa säädettyä perustetta.

DNA-tunniste määritettäisiin henkilönkatsastuksessa otetusta näytteestä eli lähinnä veren hemoglobiinin määrittämistä varten tarvittavasta verinäytteestä tai valiokunnan saaman selvityksen mukaan uudempiä tekniikkaa käyttäen esimerkiksi suun limakalvosta otetusta näytteestä, mikä merkitsee verinäytteen ottamistakin lievempää puuttumista henkilökohtaiseen koskemattomuuteen. Koskemattomuuden rajoittamisen taustalla esityksessä on painava yhteiskunnallinen intressi. Valiokunta pitääkin ehdotusta ongelmattomana henkilökohtaista koskemattomuutta koskevan perustuslain sääntelyn kannalta. Voimaantulosäännöksen 2 momentti merkitsee valiokunnan mielestä nimenomaan mielivaltaisen puuttumisen kieltoon nähden oikeasuhteista järjestelyä lain voimaantulon jälkeistä aikaa varten. Valiokunta on kiinnittänyt huomiota myös siihen, että DNA-tunnisteen määrittäminen, kun se parantaa edellytyksiä selvittää törkeitä rikoksia, on omiaan lisäämään jokaisen oikeutta turvallisuuteen, mikä myös on perusoikeutena voimassa saman hallitusmuodon 6 §:n 1 momentin nojalla.

Hallitusmuodon 8 §:n 1 momentissa on turvattu muun muassa jokaisen yksityiselämä. Lisäksi tämän perustuslainkohdan mukaan henkilötietojen suojasta säädetään tarkemmin lailla. Näiden perustuslainsäännösten kannalta on arvioitava niitä ehdotuksia, joiden perusteella DNA-tunniste saadaan tallettaa poliisin henkilörekisteriin.

Rekisteröinnin perusteista säädetään ehdotuksessa riittävän täsmällisesti laissa. Erityisen arkaluonteisten tietojen rekisteröintiä rajoittaa 5 §:n 4 momentti, joka kieltää tallettamasta poliisin henkilörekisteriin rekisteröitävän henkilökohtaisista ominaisuuksista tietoa sisältävää DNA-tunnistetta. Rekisteröidyn oikeusturvan kannalta on tällaisessa rekisteröintitilanteessa pidettävä riittävänä, että tietosuojavaltuutettu voi hänen pyynnöstään tarkastaa rekisteritietojen lainmukaisuuden (poliisin henkilörekisterilain 15,2 §). DNA-tunnisteiden rekisteröinnin tavoitteena on edistää rikosten selvittämistä, mikä on sekä yhteiskunnan että rikoksen uhrin kannalta ensiarvoisen tärkeää. Näihin syihin viitaten valiokunta katsoo ehdotuksen olevan näiltä osin sopusoinnussa hallitusmuodon 8 §:n 1 momentin kanssa.

Ehdotuksessa ei ole erityissäännöksiä henkilö-

rekistereihin talletettujen DNA-tunnisteiden säilytysajoista, joten asia jäisi poliisin henkilörekisterilain 24 §:n 2 momentissa olevan asetuksenantovaltuuden varaan. Poliisin henkilörekisterilaki säädettiin, perustuslakivaliokunnan myötävaikutuksesta, ennen perusoikeusuudistuksen voimaantuloa, vaikkakin laki tuli voimaan vasta perusoikeusuudistuksen jälkeen. Perusoikeusuudistuksen voimassa ollessa valiokunta on todennut, että henkilörekistereihin talletettujen tietojen säilytysajat kuuluvat hallitusmuodon 8 §:n 1 momentissa ilmaistun lailla säätämisen vaatimuksen piiriin (PeVL 8/1995 vp). Tätä kannanottoa vastaavasti valiokunta katsoo, että edellytyksenä lakiehdotuksen 6 luvun 5 §:n käsittelemiselle tavallisessa lainsäädäntöjärjestyksessä on säätää lain tasolla tietojen poistamisesta rekistereistä.

Rekistereihin talletettujen DNA-tunnisteiden säilytysajoista voidaan sinänsä säätää pakkokeinolain 6 luvun 5 §:ssä. Ongelmaksi tällöin kuitenkin jäisi poliisin henkilörekisterilaissa olevan,

edellä mainitun asetuksenantovaltuuden perustuslainvastaisuus. Tämä tilanne voidaan tässä yhteydessä tietenkin korjata kyseistä lainkohtaa täydentämällä. Valiokunnan käsityksen mukaan tähän liittyen on syytä vielä yleisistä lakisysteemaattisista lähtökohdista käsin selvittää, olisiko esityksessä omaksuttua ratkaisua selkeämpää sijoittaa DNA-tunnisteiden tallettamista koskevat säännökset poliisin henkilörekisterilakiin, jolloin pakkokeinolakiin tulisivat vain säännökset DNA-tunnisteiden määrittämisestä.

Edellä esitetyn perusteella perustuslakivaliokunta esittää kunnioittavasti,

että lakiehdotus voidaan käsitellä valtiopäiväjärjestyksen 66 §:ssä säädetyssä järjestyksessä, jos valiokunnan sen 6 luvun 5 §:n johdosta tekemä valtiosääntöoikeudellinen huomautus otetaan asianmukaisesti huomioon.

Helsingissä 25 päivänä huhtikuuta 1997

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa puheenjohtaja Ville Itälä /kok, varapuheenjohtaja Johannes Koskinen /sd, jäsenet Esko Helle /vas, Gunnar Jansson /r, Ulla Juurola /sd, Anneli Jäätteenmäki /kesk, Juha

Korkeaoja /kesk, Heikki Koskinen /kok, Jorma Kukkonen /sd, Osmo Kurola /kok, Johannes Leppänen /kesk, Riitta Prusti /sd ja Veijo Puhjo /va-r sekä varajäsen Jouko Jääskeläinen /skl.

